

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0097 van 3 maart 2015
in de zaak 1213/0023/A/2/0019

In zake: de heer **Adrianus GODRIE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Els EMPEREUR
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente BRECHT**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering ingesteld met een aangetekende brief van 13 september 2012 strekt tot de vernietiging van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bercht van 31 juli 2012, waarbij geweigerd wordt om het gewoonlijk gebruiken van gronden gebruikt voor het opslaan van materiaal en grond op te nemen in het vergunningenregister als zijnde "vergund geacht".

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 2960 Brecht, Kattenhoflaan en met als kadastrale omschrijving afdeling 5, sectie B, nummer 146 B.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een toelichtende nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 24 september 2013, waar de behandeling van de vordering tot vernietiging ambtshalve is verdaagd naar de openbare terechtzitting van 5 november 2013 om de verzoekende partij de mogelijkheid te geven een standpunt in te nemen over de relevantie van de aangevraagde registratiebeslissing en de uitgevoerde al dan niet vergunningsplichtige activiteiten.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ive VAN GIEL, die loco advocaat Els EMPEREUR verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

1.

Op 11 juni 2012 dient de verzoekende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor het perceel 5de afdeling, sectie B, nr. 146/B te Kattenhoflaan, Brecht, *“het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van allerlei materialen en materieel in het kader van de bedrijfsactiviteiten van Godrie (grondbewerking), zoals bedoeld in art. 4.2.1, lid 1, 5° VCRO, als vergund geacht in te schrijven in het vergunningenregister”*.

Bij dit verzoek is een luchtfoto gevoegd en twee getuigenverklaringen.

De aanvraag is ingediend naar aanleiding van een stakingsbevel van 1 maart 2011, bekrachtigd op 2 maart 2011, ten aanzien van het gewoonlijk gebruik van het perceel voor het stockeren van grond, afval, materiaal en materieel zonder stedenbouwkundige vergunning. Op 20 maart 2012 werd opnieuw een stakingsbevel uitgevaardigd. De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleent op 11 juni 2012 een positief advies over de gevorderde herstelmaatregel (herstel in de oorspronkelijke staat).

Op 13 november 2014 wordt de verzoekende partij voor de correctionele rechtbank gedagvaard voor inbreuken op de artikelen 6.1.1.1° en 6.1.1.3° VCRO, met name het zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning minstens vanaf 1 maart 2011 de bij artikel 4.2.1.5° VCRO bepaalde handelingen, namelijk het gewoonlijk gebruik van het perceel als stockage- en stortplaats voor onder meer grond, gebroken steenpuin, bakstenen, betonnen profielen en tegels en buizen te hebben voortgezet in functie van het aannemersbedrijf. Deze zaak is nog steeds hangende voor de correctionele rechtbank.

2.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Turnhout’, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

3.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brecht weigert op 31 juli 2012 een registratiebeslissing aan de verzoekende partij. Het college motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

GODRIE Adrianus, Kattenhoflaan 5, 2960 Brecht vraagt om het gebruik van de gronden gelegen te Kattenhoflaan , gekend als (afd. 5) sectie B nr. 146 B voor het opslaan van grond als geacht vergund op te nemen in het vergunningenregister.

Het decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid goedgekeurd op 17 maart 2009 en de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) en bijhorende wijzigingen is van toepassing.

Volgens art. 4.2.14. §2 van de VCRO worden bestaande constructies waarvan door enig rechtens toegelaten bewijsmiddel wordt aangetoond dat ze gebouwd werden in de periode vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan waarbinnen zij gelegen zijn, voor de toepassing van deze codex geacht te zijn vergund, tenzij het vergund karakter wordt tegengesproken middels een proces-verbaal of een niet anoniem bezwaarschrift, telkens opgesteld binnen een termijn van vijf jaar na het optrekken of plaatsen van de constructie. Het tegenbewijs kan niet meer worden geleverd eens de constructie één jaar als vergund geacht opgenomen is in het vergunningenregister. Deze regeling geldt niet indien de constructie gelegen is in een ruimtelijk kwetsbaar gebied.

Art. 4.1.1. definieert een constructie als: een gebouw, een bouwwerk, een vaste inrichting, een verharding, een publiciteitsinrichting of uithangbord, al dan niet bestaande uit duurzame materialen, in de grond ingebouwd, aan de grond bevestigd of op de grond steunend omwille van de stabiliteit, en bestemd om ter plaatse te blijven staan of liggen, ook al kan het goed uit elkaar genomen worden, verplaatst worden, of is het goed volledig ondergronds;

Overwegende dat een grond gewoonlijk gebruiken voor het opslaan van grond niet aanzien kan worden als een constructie valt deze activiteit niet onder de toepassing van art. 4.2.14. §2 van de VCRO.

Overwegende dat een grond gewoonlijk gebruiken voor het opslaan van allerlei materialen en materieel of afval volgens de stedenbouwwet van 1962 niet vergunningsplichtig was en dat dit met het decreet van 18 mei 1999 stedenbouwkundig vergunningsplichtig werd gesteld;

Overwegende dat uit getuigenverklaring gevoegd bij de aanvraag moet blijken dat de grond reeds voor 1975 werd gebruikt voor het opslaan van grond.

besluit

Art. 1 Het gebruik van de gronden gelegen te kattenhoflaan, gekend als (afd. 5) sectie B nr. 146 B voor het opslaan van grond wordt niet als geacht vergund opgenomen in het vergunningenregister.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste en derde middel

Standpunt van de partijen

1.

1.1

In het eerste middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.2.14, §2 VCRO, van artikel 5.1.3, §2 VCRO, van artikel 4.1.1 VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheids- en het motiveringsbeginsel.

De verzoekende partij voert in het eerste onderdeel aan dat de aanvraag inzake het gewoonlijk gebruik van de grond voor opslag van materialen en materieel dient beschouwd te worden als betrekking hebbend op een 'constructie' in de zin van artikel 4.1.1 VCRO en dat de bestreden beslissing op onwettige wijze overweegt dat de aanvraag niet onder de toepassing van artikel 4.2.14, §2 VCRO valt.

De verzoekende partij argumenteert dat er sinds begin jaren 1970 grond (zavelgrond, teelaarde, aanvulgrond) en voertuigen voor grondtransport zoals graafmachines, wiellader op het perceel werden geplaatst. Volgens de verzoekende partij zijn dit constructies, duidelijke inrichtingen, die de bedoeling hebben ter plaatse te blijven staan. De VCRO schrijft niet voor dat de constructies uit duurzame materialen dienen te bestaan. De verzoekende partij verwijst naar de getuigenbewijzen die aantonen dat sinds begin jaren 70 dergelijke constructies reeds aanwezig waren op het perceel.

De verzoekende partij stelt dat de aanvraag aan alle voorwaarden voldoet om van een constructie te spreken:

- Gebouw, bouwwerk, vaste inrichting of verharding,
- Al dan niet bestaande uit duurzame materialen,
- In de grond ingebouwd, aan de grond bevestigd, of op de grond steunend,
- Bestemd om ter plaatse te blijven staan of liggen, ook al kan het goed uit elkaar worden genomen.

De verzoekende partij stelt dat nergens in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd waarom een gewoonlijk gebruik niet kan worden aanzien als een constructie in de zin van artikel 4.1.1 VCRO.

In een tweede onderdeel vraagt de verzoekende partij, indien de Raad van oordeel is dat het gewoonlijk gebruik geen constructie zou zijn in de zin van artikel 4.1.1, 4.2.14, §2 en 5.1.3, §2 VCRO, om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof over de verenigbaarheid van artikel 4.2.14, §2 en 5.1.3, §2 VCRO met de Grondwet en de hiermee samenhangende relevante verdragsbepalingen.

1.2

In een derde middel roept de verzoekende partij de schending in van 4.2.14, §2 VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheids- en het motiveringsbeginsel.

De verzoekende partij stelt dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brecht zich uitspreekt over een ander voorwerp dan hetgeen werd aangevraagd. De gemeente

Brecht spreekt volgens de verzoekende partij immers van “het opslaan van grond” in plaats van het “gewoonlijk gebruiken, aanleggen, of inrichten van een grond voor het opslaan van allerlei materialen en materieel.”

2.

In haar aanvullende nota stelt de verzoekende partij nog dat er stakingsbevelen werden uitgevaardigd maar dat er geen sprake is van een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing, laat staan van een gerechtelijke procedure. De verzoekende partij stelt dat het gegeven dat er vóór 1 mei 2000 geen vergunningsplicht was voor het gewoonlijk gebruik er niets aan af doet dat artikel 4.2.14, §2 VCRO dient te worden toegepast.

Verzoekende partij verwijst naar analogie naar artikel 4.2.14, §1 VCRO (van toepassing op constructies, gebouwd vóór 22 april 1962), wat impliceert dat de beoogde handelingen niet vergunningsplichtig waren. Het kan dan ook niet worden betwist dat artikel 4.2.14, §2 VCRO ook van toepassing kan zijn op handelingen die pas na de eerste inwerkingtreding van het gewestplan vergunningsplichtig zijn geworden.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij vraagt op 11 juni 2012 aan de verwerende partij om artikel 5.1.3, §2 en 4.2.14, §2 VCRO toe te passen en het gewoonlijk gebruik van haar perceel voor het opslaan van materialen en materieel in het kader van haar bedrijfsactiviteiten op basis van het vermoeden van vergunning als vergund geacht op te nemen in het vergunningenregister.

Artikel 4.2.14, §2 VCRO luidt als volgt:

“Bestaande constructies waarvan door enig rechtens toegelaten bewijsmiddel wordt aangetoond dat ze gebouwd werden in de periode vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan waarbinnen zij gelegen zijn, worden voor de toepassing van deze codex geacht te zijn vergund, tenzij het vergund karakter wordt tegengesproken middels een proces-verbaal of een niet anoniem bezwaarschrift, telkens opgesteld binnen een termijn van vijf jaar na het optrekken of plaatsen van de constructie.

Het tegenbewijs, vermeld in het eerste lid, kan niet meer worden geleverd eens de constructie één jaar als vergund geacht opgenomen is in het vergunningenregister. 1 september 2009 geldt als eerste mogelijke startdatum voor deze termijn van één jaar. Deze regeling geldt niet indien de constructie gelegen is in een ruimtelijk kwetsbaar gebied.”

Dit artikel sluit aan bij artikel 5.1.3, §2 VCRO dat met betrekking tot de opname in het vergunningenregister het volgende bepaalt:

“Bestaande constructies, met uitzondering van publiciteitsinrichtingen of uithangborden, waarvan door enig rechtens toegelaten bewijsmiddel in de zin van boek III, titel III, hoofdstuk VI van het Burgerlijk Wetboek is aangetoond dat ze gebouwd werden in de periode vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan waarbinnen zij gelegen zijn, en waarvan het vergund karakter door de overheid niet is tegengesproken middels een proces-verbaal of een niet anoniem bezwaarschrift, telkens opgesteld binnen een termijn van vijf jaar na het optrekken of plaatsen van de constructie, worden in het vergunningenregister opgenomen als “vergund geacht”, onverminderd artikel 4.2.14, §3 en §4”.

2.

De verwerende partij omschrijft het voorwerp van de aanvraag als *“het gewoonlijk gebruik van een grond voor het opslaan van grond.”*

Uit de aanvraag blijkt echter dat de verzoekende partij vraagt het *“gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van allerlei materiaal en materieel in het kader van de bedrijfsactiviteiten van Godrie”* als vergund geacht in het vergunningenregister op te nemen. Die materialen en materieel betreffen niet enkel grond, maar volgens de aanvraag ook graafmachines, een wiellader en voertuigen voor grondtransport.

De Raad moet dan ook vaststellen dat de verwerende partij het voorwerp van de aanvraag in de bestreden beslissing niet op een zorgvuldige en volledige wijze kwalificeert.

3.

De verwerende partij weigert de opname in het vergunningenregister om de enkele reden dat *“het gewoonlijk gebruik van een grond voor het opslaan van grond”* volgens haar niet kan worden aanzien als een constructie in de zin van artikel 4.1.1, 3° VCRO, zodat de activiteit niet onder de toepassing van artikel 4.2.14, §2 VCRO valt.

3.1

Artikel 4.1.1, 3° VCRO definieert ‘constructie’ als volgt:

“een gebouw, een bouwwerk, een vaste inrichting, een verharding, een publiciteitsinrichting of uithangbord, al dan niet bestaande uit duurzame materialen, in de grond ingebouwd, aan de grond bevestigd of op de grond steunend omwille van de stabiliteit, en bestemd om ter plaatse te blijven staan of liggen, ook al kan het goed uit elkaar genomen worden, verplaatst worden, of is het goed volledig ondergronds.”

Volgens de memorie van toelichting wordt het begrip ‘constructie’ ingevoerd *“als generieke term voor gebouwen, bouwwerken, vaste inrichtingen, verhardingen, publiciteitsinrichtingen of uithangborden”* (Parl.St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 85). De memorie verwijst hierbij naar artikel 99, §1, eerste lid 1° en 8° van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (DRO).

Artikel 99, §1, tweede lid DRO bepaalde onder meer dat onder bouwen en plaatsen van vaste inrichtingen, zoals bedoeld in het eerste lid, 1°, ook het functioneel samenbrengen van materialen wordt verstaan waardoor een vaste inrichting of constructie ontstaat.

Het begrip ‘constructie’ mag aldus niet beperkend worden opgevat.

3.2

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat *“een grond gewoonlijk gebruiken voor het opslaan van grond”* geen constructie is. In de beoordeling worden echter geen redenen aangeven waarom dit geen constructie zou zijn.

De Raad oordeelt dat het steeds op dezelfde wijze stapelen van materialen (teelaarde, aanvulgrond en zavelgrond) en het stallen van voertuigen op het betrokken perceel voor de bedrijfsvoering van de verzoekende partij, waardoor er een functionele aanharding gevormd wordt, kan worden beschouwd als een vaste inrichting en dus als een constructie in de zin van artikel 4.1.1, 3° VCRO.

De verwerende partij is er in haar beoordeling dan ook onterecht van uitgegaan dat het aangevraagde geen constructie betreft.

4.

De Raad oordeelt dan ook dat de verwerende partij het zorgvuldigheidsbeginsel en de artikelen 4.2.14, §2 VCRO, 5.1.3, §2 VCRO en 4.1.1, 3° VCRO heeft geschonden door het voorwerp van de aanvraag onvolledig te kwalificeren en de registratie in het vergunningenregister als 'vergund geacht' te weigeren om de enkele reden dat het gevraagde geen constructie zou betreffen.

Gelet op voorgaande vaststellingen bestaat er geen noodzaak tot het stellen van de door de verzoekende partij gesuggereerde prejudiciële vraag.

Het eerste onderdeel van het eerste middel en het derde middel zijn gegrond.

5.

Deze vaststelling staat los van de vraag of het gewoonlijk gebruik van de grond voor het stapelen van materiaal en materialen, een gebruik dat niet vergunningsplichtig was tot 1 mei 2000, nadien vergunningsplichtig is geworden door hetzelfde gebruik van de grond en dus het louter voortzetten van de handelingen. De vraag naar het al dan niet strafbaar karakter van de handelingen na 1 mei 2000 behoort niet tot de bevoegdheid van de Raad.

B. Overige middelen

In het tweede middel stelt de verzoekende partij dat de aangehaalde getuigenverklaringen in de beslissing niet zijn beoordeeld en er geen tegenbewijs is geleverd.

Dit middel is ondergeschikt aan de overige middelen en wordt dus niet onderzocht, aangezien dit niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 31 juli 2012, waarbij aan de verzoekende partij de registratiebeslissing wordt geweigerd voor het gewoonlijk gebruiken van gronden voor het opslaan van materiaal en grond op een perceel gelegen te 2960 Brecht, Kattenhoflaan en met kadastrale omschrijving afdeling 5, sectie B, nummer 146 B.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 3 maart 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS